

зашооту поетъ, купувахт (съ пари) на другитъ дворци, които не заплащахъ, за-
мено се разхождахъ съ хубави коне. Знаете ли, защо мислѣха, че съмъ великтъ лѣржавникъ? - Зашооту посрѣща банке-
ритъ, които ми даваха пари, въ парка се в ваха ордѣйни изстрѣли. Никога да не се учите да стреляте съ ордия въ парк — ахъ!ахъ!ахъ! —
скоро ще затѣнете въ кошара.

Орландо. — Хората представят никаква смесица от добро и от зло. Но ~~тук~~ вашето управление ~~хората~~ са живели само от зло-
то. Какво би станало съ свита, ако ~~съществува~~ ~~във всички~~ ~~и~~ споделя ~~вашите~~ разбирания?

Регентът. - Слабо, какъв е станал? Хората не обичатъ истиински герои. Тъкъм не мава дать маченици! Но обичатъ само егоистъ.

Възхищаватъ отъ тия, които успяватъ да направятъ собствено благосъстояние. Защо се възхищаватъ отъ Наполеон? ^{Задължено} ~~Наполеон~~ е билъ прекрасен императоръ за себе си. Какво е направилъ - успѣлъ е? Той разруши ^{ми} единъ свѣтъ. Опустопути го и на негово място ^{изградилъ} другъ, който се отсюди ^{за нѣколко години} не остана отъ неговото управление - ^{както се изниска} гражданското право, управителите и ^{тази} дѣлга следа отъ умраза! Но той също артилерийски подпоручикъ и стана императоръ. Не е ли изразълъ съ успеха си тайната мечта на буржоата! Сега се чествуватъ отъ всички подтиснати ^{ми} амбиции, които дирятъ една блѣскава и славна формула, за да се изповѣдатъ безъ срамъ. Но човѣкъ да се пожертвува ^{за} другитѣ, не е ли предизвикателство? Трѣбва да знаете, че всички тия бургаси възставатъ срещу несправедливостта и - доходатъ до заключение, че не могатъ да се борятъ ^{съ} нея. Какъвъ сте вие въ тѣхните очи, Орландо? - Укори ^{Укори} обличителъ, хивъ доказателство, че съ сили поддѣти, образетъ за това, което никога не ще съдятъ, никога за това, което не желатъ никога да съдятъ, да съдятъ герой, трѣбва да съдятъ животно. ^{Никога} ^{Хората} понѣкога се радватъ на своята слабостъ, тѣ не ще позволяват никога смѣлостта на другитѣ. Когато иѣкой ^{Кафа} ^{Не че} ^{тобъ} ^{итма} ^{да} ^{успѣя}, мислите, че той обича човѣка, който ^{успѣва}? Сбогомъ, Орландо!

Насочва револверъ къмъ сърдцето си.

Орландо, като отстрянява револвера отъ ръката му. — Отведете го въ кафенето. /Свездите регента въ кафенето. Орландо прибира револвера и го преглежда./Празент ~~български~~

Хени и може влизатъ радостни. Заобикалятъ Орландо и пъять. Женитъ отъ прозорците хвърлятъ цветя върху тълпата. Всички маски се събиратъ на площада тичешкомъ, трескави. Бил Шумъ. Виковете ~~на~~^{на} него ~~се~~^{се} малкото кафе се пие и ръдко се плеща. Поне ~~често~~ викатъ: "да живе Орландо! Тълпата доведе ~~и~~ Английския философъ и дописника на